

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1093

24.02.2024 (135)

Michael Kühnen

Den anden revolution Bind I: Tro og kamp

Del 6

Nu blev det endelig bevist, at reaktionen er nationalt upålidelig - uanset alle de nationale fraser: NPD, som stadig er den kraft i den nationale lejr, der har flest medlemmer og er mest organiseret på landsplan, trak sig stille og roligt ud af modstandsfronten. Aktion W var blevet for radikal for dem!

Tre begivenheder førte, 20 år efter forbuddet mod SRP, til opvågningen af den såkaldte "nynazisme":

Grundlæggelsen af BDNS i 1968 henledte offentlighedens opmærksomhed på, at der stadig, eller allerede igen, findes nationalsocialister i Tyskland.

NPD's fiasko ved forbundsdagsvalget i 1969 viste aktivisterne i den nationale lejr, at kombinationen af nationalisme og liberalt demokrati er unaturlig og ikke belønnes af systemet.

Aktion WIDERSTANDs opståen og opløsning i 1970/71 samlede for første gang en revolutionær ungdom, der var højreorienteret og følte sig forrådt af de gamle reaktionære, nationale foreninger.

Efter WIDERSTAND-kampagnens fiasko spidser begivenhederne til på en sådan

måde, at kronikøren har svært ved at følge med: NPD splittes, og dens revolutionære fløj danner i 1974 kampagnen NEUE RECHTE (ANR). Nye bevægelser opstår, som f.eks. det tyske borgerinitiativ (DBI) af advokaten Manfred Röder, som opnår forbløffende propagandasucceser og ønsker at beskytte det tyske riges interesser ved at afholde kejserlige kongresser.

Thies Christophersen, hvis hæfte "Die Auschwitzlüge" (Auschwitz-løgnen) spillede en vigtig rolle i afsløringen af propagandaløgnen om seks millioner myrdede jøder, grundlagde Bürger- und Bauern-Initiative (BBI). Allerede eksisterende mindre grupper kommer stærkere frem, for eksempel Deutsch-Völkische Gemeinschaft (DVG), Unabhängige Freundeskreise (UF) eller Kampfbund Deutscher Soldaten (KDS).

I Det Tredje Rige var den tyske ungdom organiseret i Hitlerjugend. I dag kæmper den anstændige tyske ungdom for et Fjerde Rige i rækkerne af **Aktionsfronten for Nationalsocialister (ANS)** og i undergrundsorganisationen **NSDAP/AO**.

Allerede i 1971 havde den amerikansk-tyske Gerhard Lauck grundlagt NSDAP/Foreign Organisation i USA, som påtog sig opgaven at føre en undergrundspropagandakampagne i hele Tyskland for at få ophævet naziforbuddet. I 1974 foretog Lauck en meget rost foredragsturné i BRD. Højdepunktet var et møde i Haus des Sports i Hamborg, hvor mere end hundrede organiserede nordtyske nazister deltog, og som var organiseret af BBI. Det vakte stor opsigt, og "den frieste stat i Tysklands historie" slog til igen: Gerhard Lauck, partileder for NSDAP/AO, blev udvist og fik indrejseforbud i landet.

Men igen var det for sent:

Den tyske frihedsbevægelse spredte sig nu som en steppebrand, og med de hastigt voksende celler i den nazistiske undergrundsbevægelse ændrede situationen sig nu fundamentalt. Mens de tidligere "nynazistiske" grupper (DBI, BBI, DVG, KDS osv.) hovedsageligt havde appelleret til og organiseret gamle militante, mens ungdommen organiserede sig i det stadig mere sekteriske Nye Højre, vandt det nydannede Nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti straks over og påvirkede ungdommen i dette land.

Selv om NSDAP/AO ikke selv kan arbejde åbent, påvirker det grupper af unge revolutionære over hele Tyskland, som arbejder lovligt og tilslutter sig undergrundsbevægelsens hovedkrav. Siden 1974 er dette krav ikke blevet bragt til tavshed. Tusindvis af unge tyskere kræver det højt og tydeligt:

HÆV NS FORBUD! Vi ønsker at være tjenere for et kommende NSDAP, der vil genopbygge tyskernes rige!

Den 26. november 1977 tog jeg initiativet. På et møde i Bürgermeinschaft Hamburg besluttede nationalsocialister, hovedsageligt fra Nordtyskland, efter mine forslag at stifte et nyt politisk parti, som åbent ville kræve forbuddet mod NSDAP ophævet. Stiftelsen blev på det tidspunkt hovedsageligt støttet af følgende organisationer:

Den "**tyske udenrigsorganisation**", hvis "Silent Aid Germany", har til formål at støtte nationale samvittighedsfanger økonomisk.

"**Kampbund Freiheit für Rudolf Hess**", som Anti-Comintern Youth senere skulle udspringe af, og hvis påståede eller faktiske aktiviteter i Hannover allerede på det tidspunkt interesserede den indenlandske og udenlandske presse såvel som den israelske efterretningstjeneste.

Den **Nationale Revolutionære Arbejderfront**, som er opstået i Bremen af resterne af det "Nye Højre", og som nu klart bekender sig til nationalsocialismen.

Kernen i den nye bevægelse var imidlertid **Freizeitverein Hansa**, som jeg havde opbygget i Hamborg i sommeren 1977 sammen med et par unge militante. Freizeitverein Hansa havde allerede skabt sig et navn i Hamborg:

Jeg blev selv offentligt beskyldt for at udgive en illegal Hamburg SA kampavis kaldet "Der STURM". Freizeitverein Hansa, som kommunisterne vedholdende kaldte "Hansa-Bande", og som efter de statslige beskyttelsesmyndigheders opfattelse kun var et dækningsnavn for det lokale SA, blev holdt ansvarlig for en strøm af spraymalingskampagner og masseopklæbning af hagekors-plakater fra NSDAP/AO.

Natten til den 1. september 1977 blev jeg arresteret sammen med to andre kammerater fra fritidsklubben på dette grundlag (overtrædelse af paragraf 86 - nationalsocialistisk propaganda). Pressens ekko var enormt.

Avisen BILD skrev: "*Hagekorsbande forklædte sig som fritidsklub*" og "*Hagekorsmagere fanget!*"

Politiet erklærede, at efter måneders efterforskning, nogle af dem meget vanskelige, var det "nynazistiske spøgelse" i Hamborg overstået. Men tingene udviklede sig helt anderledes. Fritidsklubben Hansa skabte igen overskrifter, da vi tog til Soltau med nogle kammerater og holdt æresvagt foran SS-officer Kapplers hus, som netop var blevet løsladt fra italiensk varetægt. Billederne af denne æresvagt gik verden rundt. Sammen med kammeraterne fra denne fritidsklub Hansa grundlagde jeg Aktionsfronten af Nationalsocialister (ANS) i december 1977. Ud over kravene "Stop bygningen af atomkraftværker" og "Bekæmp

kommunismen" formulerede jeg på det tidspunkt det nye partis vigtigste programpunkt: **AFSKAFF NS-FORBUDDET.**

Citat fra ANS Combat Programme

Medlemmerne af Aktionsfronten for Nationalsocialister er ikke nationalsocialister i traditionel forstand. Ikke desto mindre kræver vi ophævelsen af naziforbuddet af følgende grunde:

Forbuddet er ineffektivt: Siden 1971 har et illegalt NSDAP opereret i Forbundsrepublikken, uden at de statslige beskyttelsesmyndigheder har kunnet forhindre det.

Forbuddet er uretfærdigt: Forbuddet mod NSDAP er uforeneligt med grundlaget for et liberalt demokrati. I lyset af kommunisternes, maoisternes og anarkisternes frie politiske aktivitet er det uforståeligt, at NS-forbuddet opretholdes.

Forbuddet er fortsat besættelsesret: Mere end tredive år efter det tyske nederlag forfølges folk i Tyskland på grund af deres politiske synspunkter. Det sker på grundlag af love, som de allierede sejherrer pålagde os i 1945. Ophævelsen af naziforbuddet, som er blevet meningsløst, ville være et tegn på, at den vesttyske stat har genvundet sin suverænitet. En fortsættelse ville være et bevis på det modsatte.

Forbuddet forhindrer løsningen af aktuelle problemer: I løbet af få år fjernede nationalsocialismen massearbejdsløsheden, genoprettede den sociale fred, øgede den offentlige velfærd, forenede alle tyskere og opnåede verdensberømmelse for det stortyske rige. I dag er der brug for andre løsninger, for historien gentager sig ikke! Men fortsættelsen af naziforbuddet giver antityske kræfter mulighed for at undertrykke enhver bevægelse for Tysklands genopståen som en fortsættelse af NSDAP.

For den udenforstående er dette virvar af navne og udtryk svært at forstå, og de konstante nye fundamenter er kun et tegn på mislykket sekterisme. Og en ting skal siges helt klart på dette tidspunkt:

Den nationale oppositions historie siden 1945 er historien om konstante nederlag. Tyve år og en ny generation var nødvendige for at overvinde konsekvenserne af SRP-forbuddet. Tyve år, hvor næsten ingen turde bekende sig til en national socialisme, en revolution fra højre.

State Protection Service lister mere end 100 nationale grupper og smågrupper.

For os er situationen meget enklere:

I den nationale lejr skelner vi kun mellem reaktionære og revolutionære. De reaktionære interesserer os ikke. Deres håbløshed og mangel på succes er for indlysende. Men blandt de revolutionære gjorde den nationalsocialistiske bevægelse sig gældende i løbet af 1977/78, ligesom NSDAP/AO gjorde det i undergrunden. Og af samme grund:

Fordi ungdommen er bag os! Det er bestemt for tidligt at skrive SNE's historie, men uanset den usikre fremtid er der tre begivenheder, der sikrer dens plads i vor tids politiske historie:

ANS har været det første og eneste politiske parti i Forbundsrepublikken Tyskland, der har talt for at ophæve forbuddet mod NSDAP (ANS Combat Programme).

ANS var den første politiske bevægelse i efterkrigstiden, der opfordrede til at mindes Adolf Hitler og oprette en Adolf Hitler-mindetavle. (Invitation til bevægelsens centrale møde den 6. juni 1978).

SNE var den første nationale organisation efter krigen, der ikke bøjede sig for demokraternes vilkårlige foranstaltninger og ikke bare prædikede modstand, men også gjorde det (halkamp med politiet den 22. juli 1978 i Lentförden/Schleswig-Holstein).

SNE er ikke et mål i sig selv. Den skal bl.a. hjælpe med at udvide det juridiske råderum, vise det meningsløse i at fortsætte naziforbuddet og rekruttere nye, især unge tilhængere til den tyske frihedsbevægelse. Kun så længe vi kan opfylde disse tre opgaver, giver denne form for politisk arbejde mening. Vores bevægelses kun korte historie viser rigtigheden af min strategi. Det var min vilje, at vi, helt løsrevet fra gamle foreninger, skulle starte fra bunden og næsten udelukkende basere os på ungdommen. Når man opbygger en bevægelse, skal man tage følgende i betragtning:

Disciplin:

Da jeg grundlagde Hansa Leisure Association, var det fra begyndelsen klart, at jeg var lederen og havde ubegrænset kommando og autoritet. I en nystiftet organisation er der i starten kun få, der er parate til at anerkende et sådant krav om lederskab. Det giver derfor mening ikke at overtale alle dem, der har det rigtige verdensbillede, til at være med fra starten, men kun dem, der ubetinget underkaster sig den nye ledelse. Hvis denne regel ikke overholdes, bærer bevægelsen allerede kimen til opløsning i sig. Det var næsten alle nationale gruppers fejl i de sidste

tyve år, at de så sig selv som en samlende bevægelse, at de ønskede at forene den nationale lejr. Vi har givet afkald på denne misforståelse. Vi samler ikke alle nationale socialister, men kun dem, der er klar til at adlyde.

Krav på overherredømme:

Det er blevet en dårlig skik, at den, der lige har samlet syv mænd omkring sig, mener, at han skal lave sin egen klub. Som regel er det kun hans egen ambition, der dikterer denne plan, men til sine mulige fremtidige tilhængere, som han nu flittigt rekrutterer fra 99 andre nationale foreninger, der er opstået på lignende måde, tegner han veltalende et billede af gabende ideologiske forskelle. Når klubben har konsolideret sig, opfordrer han til en forening af den nationale lejr. Jeg har ikke spillet dette spil fra begyndelsen. Som jeg allerede har nævnt, ser vi os selv som tjenerne for den bevægelse, som alene repræsenterer Tyskland. Jeg har derfor gjort det grundlæggende klart, at ingen forkæmper for nationalsocialismen samtidig kan tilslutte sig andre steder. Vi er den afgørende kraft i den tyske frihedsbevægelse, vi har den rigtige strategi og et ubestridt lederskab. De, der ikke kan lide det, må gå hen, hvor de kan diskutere og stemme.

Andre organisationer er enten vores modstandere - hertil hører først og fremmest nationalkonservative grupper, der anerkender demokratiet - eller de er gode kammerater, som vi lejlighedsvis praktiserer aktionsenhed med. Men vi har ikke den store interesse i nogen, der ikke ligesom os opfylder Førerens vilje og dermed alligevel hører til os. Vi samler ikke grupper, men individuelle kammerater af folket, og vi tager ikke hvem som helst, der finder det "moderne" at være "nynazist". Det er også bedre at smide halvdelen af medlemmerne ud igen end at lade der opstå tvivl om kurset. Jeg startede med kun tre kammerater, og det lykkedes. For bevægelser af vores slags er det ikke massen, der tæller i øjeblikket, men kvaliteten. Man skal også være i stand til at lære af fjenden: I øjeblikket har vi brug for en disciplineret, forenet og jernhård kadrebevægelse, en nærmest "leninistisk" organisation af revolutionære, der ønsker at adlyde for at være i stand til at vinde.

Skab røre:

Den vigtigste opgave for en stadig lille bevægelse er at forhindre, at den udvikler sig til en sekt. Kravet om overherredømme, om et lederskab, der bærer ansvaret internt, skal kombineres med viljen og evnen til at bære vores verdenssyn ud til folket. Hvis det ikke lykkes, vil der opstå en sekt, som kun vil give et latterligt billede for udenforstående:

Nogle fanatiske galninge, som mener, at de har sandheden, men ingen tror på dem eller er interesseret i dem. Den nationale lejr har i årtier uden held forsøgt at undgå

at fremstå som en kult:

Du arrangerer demonstrationer - og møder kun overbeviste tilhængere, som du for 117. gang forklarer, hvorfor du har ret. Man uddeler løbesedler, som ingen læser, og sælger aviser, som ingen interesserer sig for. På den måde udmatter de nationale ledere deres tilhængeres aktivisme, indtil de får nok og enten træder tilbage eller slutter sig til os.

Vi uddeler sjældent løbesedler, vi har ingen informationsstande, men vores demonstrationer og aktioner vækker opsigt verden over, og selve vores eksistens bekymrer stats sikkerheden. I 1977-rapporten om beskyttelse af forfatningen kaldes "nynazisme" for første gang en "fare for den offentlige orden". Hemmeligheden bag vores politiske succes er brugen af massemedierne. Som en tibetansk bedemølle klager den nationale opposition over, at den - alene af økonomiske årsager - ikke kan bryde igennem muren af tavshed. I vores system har massemedierne to opgaver - at skabe en "demokratisk bevidsthed", som systemet kræver af sine roterende synagoger, og at levere en interessant historie, som publikum kræver. I denne situation behøver ANS eller andre kæmpende organisationer for nationalsocialisme blot at røre ved et tabu, og journalisterne kan lugte en god overskrift. Men der er snesevis af tabuer på gaden i Tyskland:

Jødeproblemet, gassvindlen, løggen om krigsskyld, Adolf Hitlers historiske storhed, det ulovlige NSDAP.

Og midlerne er også enkle: 30 mænd med gummistøvler og brune skjorter, en mindeplade for Adolf Hitler eller den enkle og ærlige tilståelse: "**Jeg er ikke demokrat.**"

Dette system er så ustabil, dets magthavere så usikre, at de reagerer på sådanne udfordringer, som dybest set er meget enkle, som om de havde siddet på et sømbræt. Pressen hylér, rets- og politiapparatet bliver sat i bevægelse, og store overskrifter river en lille bevægelse ud af dens politiske ubetydelighed. Med ét slag ved millioner af mennesker, at vi eksisterer. De mumler til hinanden:

"De er tilbage." Og også "Vi klarede os faktisk ikke så dårligt under Adolf Hitler."

Så indser systemet, at det har begået en fejl og beordrer: **stilhed.**

I denne situation er det en politisk leders kunst at holde pressens sensationslyst i live, at finde på noget nyt. Men hvis alt ikke hjælper, og muren af tavshed

synes at være ubrydelig, så hjælper den udenlandske presse dig, eller du træder zionisterne lidt over tærerne.

Unge ledere:

Lige så vigtigt det er at opbygge bevægelsen efter lederprincippet, lige så nødvendigt er det at undgå en lederkult. Jeg har aldrig lagt vægt på at opdyrke personlige tilhængere. Min opgave var snarere at inspirere unge mennesker til national socialisme. Det er vigtigt, at lederskabet og ansvaret ligger hos lederen, men det er lige så nødvendigt at uddanne dygtige unge ledere fra begyndelsen og at udpege en stedfortræder, som er den eneste, der er informeret om alt. Der er en enorm nedslidning af ledere i vores rækker. Vores politiske arbejde er ikke ufarligt, og det kan kun blive en succes, hvis den politiske leder er et godt eksempel for sine kammerater. Hver enkelt militant tager risici, men lederen kan være sikker på, at han vil blive chikaneret af statens sikkerhedstjeneste, han skal være parat til at sætte sit hjem og arbejde på spil, han ofrer sin ejendom og fritid, han er også den, der bliver set på, når han kommer i fængsel, og det er næsten uundgåeligt i vores republik, hvor alle har ret til "**frit at udtrykke sin mening i skrift, billede og lyd**".

Alt dette skal være kendt af dem, der ønsker at tjene bevægelsen som ambassadører, og de unge ledere skal uddannes i denne ånd for sammen med bevægelsen at skabe et instrument af stål, der en dag vil gribe ind med udsigt til succes og forme vores folks fremtid.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver dem begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reasons are anti-White immigration, culture dilution, and re-orienting.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lank

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
 Hundredvis af bøger på mange sprog
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!